Ft- ஒரு கானானிய பெண்ணின் விசுவாசம் மத்தேயு 15:21-28
மற்றும் மாற்கு 7:24-30 | 1

– Save This Page as a PDF–

கானானியப் பெண்ணின் விசுவாசம்

மத்தேயு 15:21-28 மற்றும் மாற்கு 7:24-30

கானானியப் பெண்ணின் நம்பிக்கை: பரிசேயர்களும் தோரா போதகர்களும் கர்த்தர் புறஜாதிப் பகுதிக்குள் செல்வதை எப்படிப் பார்ப்பார்கள்? வாய்மொழிச் சட்டம் தொடர்பாக எருசலேமிலிருந்து வந்த மதத் தலைவர்களுடன் மோதலுக்குப் பிறகு, இயேசு தீருவுக்குச் சென்று ஒரு கானானியப் பெண்ணுடன் உரையாடியதன் நோக்கம் என்ன? இந்தப் பெண்ணைப் பற்றி நாம் என்ன கற்றுக்கொள்கிறோம்? அவளுடைய பதில் அவளுடைய விசுவாசத்தை எவ்வாறு காட்டியது? அவர் வார்த்தைகளால் விளையாடுவதன் நோக்கம் என்ன?

சிந்தித்துப் பாருங்கள்: ஏழைகள் அல்லது “வெளியாட்களுடன்” நீங்கள் பழகும்போது, நீங்கள் அப்போஸ்தலர்கள் அல்லது யேசுவாவைப் போன்றவர்களா? கிறிஸ்து உங்கள் சமூகத்திற்கு வந்தால், அவர் யார் மீது அக்கறை காட்டுவார்? அவர்களுக்காக நீங்கள் எப்படி அவருடைய கைகளாகவும் கால்களாகவும் இருக்க முடியும்? இந்தப் பெண்ணின் மகளைக் குணப்படுத்த கிறிஸ்து சுமார் நூறு மைல்கள் நடந்தார். கடவுள் அதை உங்கள் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு செய்திருக்கிறார்?

ஒரு கானானியப் பெண்ணின் விசுவாசத்தைப் பற்றிய இந்தக் கதை, முந்தைய சம்பவத்தின் இயல்பான வரிசையாகத் தெரிகிறது, இயேசு சுத்தமான மற்றும் அசுத்தமான உணவுகளுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டைத் துடைத்தார், அதே நேரத்தில் இங்கே கிறிஸ்து சுத்தமான மற்றும் அசுத்தமான மக்களுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டைத் துடைத்தார். யேசுவா பொதுவாக புறஜாதியினருடன் எந்த உறவையும் கொண்டிருக்கவில்லை, ஏனெனில் அவர்களுடனான எந்தவொரு தொடர்பும் யூதர்களை சடங்கு ரீதியாக அசுத்தமாக்கியது. ஆனால், இப்போது மேசியா ஒரு புறஜாதிப் பெண்ணுடன் வேண்டுமென்றே தொடர்புகொள்வதன் மூலம் இதுவும் பிற வாய்மொழிச் சட்டங்களும் செல்லாதவை என்பதை உதாரணம் மூலம் காட்டுகிறார்.

கோயிம்களுக்கு (புறஜாதி நாடுகள்) இறுதிப் பணியை வலியுறுத்துவதே மற்றொரு நோக்கமாகும். கடவுளின் ராஜ்யம் இஸ்ரேலுக்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்படக்கூடாது, அது அவளுக்கு முதலில் வந்தாலும் கூட.

சுவிசேஷங்களில் இயேசு புறஜாதியினருக்கு ஊழியம் செய்வதை இது மூன்றாவது முறையாகக் காண்கிறோம். அவர் இஸ்ரவேலின் வடமேற்கில் உள்ள தீர் மற்றும் சீதோன் பகுதிக்கு தனது பயணத்தை அமைத்தார். எலியா அனுப்பப்பட்ட அதே பகுதி இது, இது நவீன கால லெபனான். தல்மிதிம்களுடன் ஒரு தனிப்பட்ட நேரத்தை செலவிடுவதே அவரது நோக்கமாக இருந்தது. ஆனால், நாசரேத்தைச் சேர்ந்த இயேசு தனது வாழ்நாளில் புறஜாதியினரின் பகுதிகளுக்கு அரிதாகவே பயணம் செய்தார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. உண்மையில், அவர் தனது யூத சமூகத்திற்கு வெளியே உள்ள எவருடனும் தனிப்பட்ட உரையாடலை அரிதாகவே மேற்கொண்டார்.

இது ஒரு இனவெறி அல்லது ஆன்மீக மேன்மை அல்ல, ஆனால் உண்மையில், இது மிகவும் நியாயமானது மற்றும் தர்க்கரீதியானது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, கர்த்தருடைய வாக்குறுதி ஆபிரகாமில் தொடங்கி இஸ்ரவேலுக்கும், பின்னர் ஈசாக்கிற்கும், பின்னர் யாக்கோபுக்கும் வழங்கப்பட்டது, எனவே வாக்குறுதியின் மக்களாகிய அவர்கள் அதன் நிறைவேற்றத்தைப் பற்றி முதலில் கேள்விப்படுவது நியாயமானது. நிச்சயமாக, இந்த செய்தி அனைத்து புறஜாதி மக்களுக்கும் செல்லும் நேரம் வரும் (மத்தேயு 28:19). இங்கே யேசுவா ஒரு புறஜாதி பகுதிக்குள் நுழைந்து ஒரு புறஜாதி கானானியப் பெண்ணுக்கு ஊழியம் செய்கிறார். இது ஒரு பொதுவான சொல், அதாவது அவள் ஒரு புறஜாதி.

839 யூத
சமூக அளவில் ஒரு புறஜாதி பெண்ணை விட எதுவும் தாழ்ந்ததாக இருக்க முடியாது!

இயேசு அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறி தீர் மற்றும் சீதோன் பகுதிகளுக்குச் சென்றார். “ஈஸ்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சிறிய முன்னுரை குறிப்பிடத்தக்கது. நமது ஆண்டவர் ஃபீனீசியப் பிரதேசத்திற்குள் எல்லையைக் கடந்து செல்லவில்லை, ஆனால் அவர் நாட்டின் மையப்பகுதிக்குள் ஆழமாகச் சென்றார். ஜோசபஸின் கூற்றுப்படி (யூதப் போர்கள், 3. 1), மேசியாவின் காலத்தில் இந்த

இரண்டு பகுதிகளும் மத்தியதரைக் கடலில் இருந்து ஜோர்டான் நோக்கி நீண்டிருந்தன. கிறிஸ்து பரிசேய யூத மதத்திலிருந்தும், வாய்மொழிச் சட்டத்திற்குக் குருட்டுத்தனமாகக் கீழ்ப்படிதலிலிருந்தும் விலகியிருப்பது தேசத்தின் இந்த தீவிர எல்லைகளுக்குத்தான் (இணைப்பைப் பார்க்க Ei – வாய்மொழிச் சட்டம் என்பதைக் கிளிக் செய்யவும்). அங்கு, நமது இரட்சகர் குணப்படுத்தும் வார்த்தைகளைப் பேசினார், மேலும் ஒரு கானானியப் பெண் அற்புதம் செய்யும் இஸ்ரேலின் ரபியை பதில் இல்லாமல் விடவில்லை.

இந்தக் காட்சி, யேசுவா யூதப் பிரதேசமான கலிலேயாவில் இருந்த முந்தைய காட்சியிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. ஆனால், இப்போது அவர் முற்றிலும் புறஜாதி நாட்டிற்குள், பெனிசியா நாட்டிற்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தார். யூதத் தலைமையின் விரோதத்தை அவர் அனுபவித்திருந்தார், மேலும் தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கு ஊழியம் செய்யவும் கற்பிக்கவும் தேவையான அமைதியையும் ஓய்வையும் பெறத் தவறிவிட்டார். இதன் விளைவாக, அவர் ஒரு வீட்டிற்குள் நுழைந்தார், அதை யாரும் அறிய விரும்பவில்லை. ஆனாலும், அவர் தனது பிரசன்னத்தை ரகசியமாக வைத்திருக்க முடியவில்லை, சிரிய பெனிசியாவில் பிறந்த கிரேக்கரான ஒரு கானானியப் பெண் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டார் (மத்தித்யாஹு 15:21; மாற்கு 7:24, 7:25a, 7:26a). சிறந்த போதகரையும் குணப்படுத்துபவரையும் பற்றிய செய்தி இஸ்ரேலின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் புறஜாதிப் பிரதேசத்திற்குப் பரவியது.

அந்தப் பெண் சிரிய ஃபீனீசியாவில் பிறந்த ஒரு கிரேக்கர் என்று மாற்கு கூறுகிறார். அவர் தேசியத்தால் கிரேக்கர் அல்ல என்பதால், கிரேக்கம் இங்கே புறஜாதி (யூதராக இருப்பதிலிருந்து வேறுபடுத்தி) அல்லது கிரேக்கம் பேசுபவருக்குச் சமமாக இருக்கலாம். தேசியத்தால், அந்தப் பெண் ஒரு சிரோஃபோனீசியன். அந்த நாட்களில் ஃபீனீசியா நிர்வாக ரீதியாக சிரியாவைச் சேர்ந்தது. எனவே, வட ஆபிரிக்காவில் உள்ள லிபிய ஃபீனீசியாவிலிருந்து இந்தப் பெண்ணை வேறுபடுத்த மாற்கு சிரிய ஃபீனீசியாவைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். எனவே, இந்தப் பெண்ணுடனான இயேசுவின் உரையாடல் அராமைக் மொழியில் அல்ல, கிரேக்க மொழியில் இருந்திருக்க வேண்டும். கலிலேயாவில் வளர்ந்த

நசரேயனுக்கு கிரேக்கம் தெரியாது என்பதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை. பாலஸ்தீனத்தின் கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்களில், அவர் வழக்கமாக அராமைக் மொழியைப் பயன்படுத்தியிருப்பார். ஆனால், கிரேக்கர்களின் கடலோர நகரங்களில், அவர் அவர்களிடம் கிரேக்க மொழியில் பேசியிருப்பார்.840

ஆனால் உடனடியாக, ஒரு கானானியப் பெண் அவரிடம் வந்து, அவரது காலில் விழுந்து, “ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே” என்று கூப்பிட்டாள். இயேசுவை தாவீதின் குமாரன் என்று அழைத்ததன் மூலம், அவர் இஸ்ரவேலின் மேசியா என்ற கூற்றை அவள் அறிந்திருந்தாள், அதில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தாள். கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதங்கள் யூத மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, இறுதியில் பல புறஜாதியினருக்கும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்ற எபிரேய வேதாகம வாக்குறுதியையும் அவள் அறிந்திருக்க வேண்டும். கர்த்தர் ஆபிரகாமிடம் கூறினார்: நான் உன்னை ஒரு பெரிய தேசமாக்குவேன், நான் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன்; நான் உன் நாமத்தைப் பெருமைப்படுத்துவேன், நீ ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருப்பாய். உன்னை ஆசீர்வதிப்பவர்களை நான் ஆசீர்வதிப்பேன், உன்னைச் சபிப்பவர்களை நான் சபிப்பேன்; பூமியிலுள்ள எல்லா மக்களும் உன் மூலம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் (ஆதியாகமம் 12:1-3). எப்படியோ, இந்தக் கானானியப் பெண் கலிலேயாவிலிருந்து அற்புதம் செய்யும் ரபியைச் சந்தித்தபோது வரலாற்றில் அந்த தருணம் வந்துவிட்டது என்று நம்பினாள்.

அவள் கூப்பிட்டபோது அவளுடைய வேண்டுகோளுக்கு ஒரு அவசர உணர்வு இருந்தது: என் மீது இரக்கமாயிரும்! என் சிறிய மகள் அசுத்த ஆவியால் பிசாசு பிடித்திருக்கிறாள், மிகவும் துன்பப்படுகிறாள் (மத்தேயு 15:22; மாற்கு 7:25b). புறமதமும் விக்கிரகாராதனையும் நிறைந்த தேசத்தில் ஆன்மீக ஒடுக்குமுறை மற்றும் பேய் செயல்பாடு நிச்சயமாக வலுவாகவும் பொதுவானதாகவும் இருந்தது. யோபு 1 மற்றும் சகரியா 3 ஆகியவை பேய் செயல்பாடு மற்றும் எதிரியின் யதார்த்தத்திற்கு சாட்சியமளிக்கின்றன. உண்மையில், எபிரேய மொழியில் அவனுடைய பெயரே எதிர்ப்பைக் குறிக்கிறது. பிசாசும் அவனுடைய பேய்களும் இந்த உலகத்திற்கும் அதன் மக்களுக்கும் பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்த

முடியும் என்றாலும், கிறிஸ்துவில் விசுவாசிகள் உங்களில் இருக்கிறவர் உலகத்தில் இருக்கிற சத்துருவை விட பெரியவர் என்ற வாக்குறுதியைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் (முதல் யோவான் 4:4 CJB). இந்தப் புரிதலுடன்தான் இந்தப் புறமதத் தாய் தன் மகளுக்கு ஆன்மீக விடுதலைக்காக மன்றாட யேசுவா ஹா’மஷியாச்சிடம் வந்தாள்.

தன் மகளிடமிருந்து பிசாசை விரட்டும்படி அவள்
இயேசுவிடம் கெஞ்சினாள் (மாற்கு 7:26b). எரோடாவோ என்ற வினைச்சொல், தொடர்ச்சியான செயலைக் குறிக்கும் அபூரண காலத்தில் உள்ளது. அவள் தொடர்ந்து கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் உண்மையில் கேட்டது ஒரு அற்புதம். அவர் மேசியா, எனவே, அவள் புறஜாதியினருக்கு அல்ல, இஸ்ரவேலுக்கு வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட ஒன்றைக் கேட்டாள். அந்த அடிப்படையில், யேசுவாவின் முதல் பதில் அதிர்ச்சியளிப்பதாக இருந்தது. அவர் அவளுக்கு எதுவும் பதிலளிக்கவில்லை அல்லது எதுவும் சொல்லவில்லை. எனவே, அவருடைய தல்மிதிம்கள், தங்கள் ரபிக்கு அவளுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய நேரமோ விருப்பமோ இல்லை என்று கருதியிருக்கலாம். அவர்கள் அவரிடம் வந்து, “அவளை அனுப்பிவிடு, ஏனென்றால் அவள் நம்மைப் பின்தொடர்ந்து கூப்பிடுகிறாள்” (மத்தித்யாஹு 15:23) என்று அவரை வற்புறுத்தினர்.

அவள் தொடர்ந்து இந்தப் பிரச்சினையை வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்தபோது, உண்மையான பிரச்சினை என்ன என்பதை இயேசு அவளுக்குச் சொன்னார். அவர் பன்னிரண்டு பேருக்கும் (சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கானானியப் பெண்ணுக்கும்) இஸ்ரவேலின் தொலைந்து போன ஆடுகளுக்கு மட்டுமே அனுப்பப்பட்டதை நினைவூட்டினார்

(மத்தேயு 15:24)! இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முந்தைய தனிப்பட்ட பணி யூதர்களுக்கு மட்டுமே – கடவுளின் மக்களுக்கு. ரூவா ஹா’கோதேஷ் வழங்கப்பட்ட பிறகு, சுவிசேஷம் பூமியின் எல்லைகள் வரை புறஜாதியினரை சென்றடையும் (அப்போஸ்தலர் 1:8), அவர்கள் மேசியா மூலம் இஸ்ரவேலில் ஒட்டவைக்கப்படுவார்கள் (ரோமர் 11:16-24).841 நிலைமை இருண்டதாகத் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அவரால் அவளுக்கு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. எனவே, தனது மகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற தீவிர ஆசையில், அவள் தனது வேண்டுகோளின் அடிப்படையை மாற்றினாள்.

அந்தப் பெண் வந்து அவருக்கு முன்பாக மண்டியிட்டாள் (கிரேக்கம்: ப்ரோஸ்குனியோ, அதாவது முகத்தை முத்தமிடுவது). “ஆண்டவரே, எனக்கு உதவுங்கள்!” என்று அவள் சொன்னாள் (மத்தேயு 15:25). அவள் தன் சொந்தத் தேவையின் அடிப்படையில் அவரிடம் வந்தாள் (பார்க்க En – கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் நான்கு கடுமையான மாற்றங்கள்). ஆனால், மேசியாவின் பதில் இன்னும் தாய்க்கு அதிக நம்பிக்கையைத் தரவில்லை. உண்மையில், அது முற்றிலும் ஊக்கமளிப்பதாக இருந்திருக்க வேண்டும். இயேசு ஒரு ஒப்புமையுடன் பதிலளித்தார்: முதலில் குழந்தைகள் அவர்கள் விரும்பும் அனைத்தையும் சாப்பிடட்டும், ஏனென்றால் குழந்தைகளின் ரொட்டியை எடுத்து நாய்களுக்குப் போடுவது சரியல்ல (மத்தேயு 15:26; மாற்கு 7:27). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், யூதர்களுக்கு வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டதை எடுத்து புறஜாதியினருக்குக் கொடுப்பது சரியானதல்ல. இயேசு பயன்படுத்திய வார்த்தை குனாரியன், அதாவது, நாய்க்குட்டிகளுக்கு. அவர்கள் உடன்படிக்கையின் மக்களாக இருந்ததால், காலப்போக்கில் யூதர்களின் ஆன்மீக பெருமை வளர்ந்து வளர்ந்தது. இறுதியில் அவர்கள் யூதரல்லாதவர்களை நாய்களாகக் கருதத் தொடங்கினர், கூட்டமாக சுற்றித் திரியும் காட்டு விலங்குகள் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் நாய் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினர் (மத் 7:6; லூக்கா 16:21; இரண்டாம் பேதுரு 2:22; வெளிப்படுத்துதல் 22:15). ஒரு புறஜாதியாரின் வீட்டிற்குள் நுழைவது கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது, ஏனென்றால் அப்போது எந்த யூதரும் தீட்டுப்பட்டவராகக் கருதப்படுவார்கள். இருப்பினும், ஒரு

சுவாரஸ்யமான திருப்பமாக, வீட்டு செல்லப்பிராணிகள் அல்லது நாய்க்குட்டிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் நாய்க்கு யேசுவா நட்பு வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். அவரது பதில் இன்னும் அதிர்ச்சியளிப்பதாக இருந்தது, ஆனால் இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெரிய பொக்கிஷங்கள் புறஜாதியாரால் இழிவுபடுத்தப்படுவதற்காக அல்ல என்ற அன்றைய பொதுவான புரிதலை அது வலியுறுத்தியது.

அவள் ஒரு விசுவாசியாகவும் ஆன்மீக உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவளாகவும் இருந்ததால், அவர் கற்பிக்க விரும்பிய பாடத்தை அவள் புரிந்துகொண்டாள். அவளுடைய பதில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. அவள் இயேசுவின் கூற்றை மனத்தாழ்மையுடன் ஏற்றுக்கொண்டு பதிலளித்தாள்: ஆம், ஆண்டவரே, ஆனால் நாய்க்குட்டிகள் கூட தங்கள் எஜமானரின் மேசையிலிருந்து விழும் குழந்தைகளின் துண்டுகளை சாப்பிடுகின்றன (மத் 15:27; மாற்கு 7:28). இயேசு அவளை நேசித்தார். இங்கே ஒரு பிரகாசமான நம்பிக்கை இருந்தது, அது ஒரு பதிலை எடுத்துக்கொள்ளாது; வீட்டில் பேய் பிடித்த மகளின் துயரத்துடன் ஒரு பெண் இருந்தாள், ஆனால் அவளுடைய இதயத்தில் ஒரு சிறிய புன்னகையுடன் பதிலளிக்கும் அளவுக்கு இன்னும் வெளிச்சம் இருந்தது.842 வீட்டு நாய்க்குட்டிகள் குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன, குழந்தைகளால் நேசிக்கப்பட்டன. சுருக்கமாகச் சொன்னால், யூதர்களுக்கு வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டதை அவள் கேட்கவில்லை, புறஜாதியினருக்கு நீட்டிக்கப்பட்டதை மட்டுமே கேட்கவில்லை.

அந்தப் பெண் ஒரு புறஜாதியினரின் இடத்தைப் பிடித்திருந்தாள், மேலும், சொல்லப்போனால், இரண்டாவது இடத்தை ஏற்றுக்கொண்டாள். அவளுடைய பதிலில் இயேசு மகிழ்ச்சியடைந்தார். அந்த அடிப்படையில், அவளுக்கு ஊழியம் செய்ய அவருக்கு சுதந்திரம் இருந்தது, அவளுடைய வேண்டுகோளை நிறைவேற்றினார். பின்னர் இயேசு அவளிடம் கூறினார்: பெண்ணே, உனக்கு மிகுந்த விசுவாசம் இருக்கிறது! உன் வேண்டுகோள் நிறைவேறியது. நீ போகலாம்; பிசாசு உன் மகளை விட்டுப் போய்விட்டது. அது ஒரு நிரந்தர சிகிச்சை என்பதைக் காட்டும் சரியான காலம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அவளுடைய மகள் அந்த நேரத்தில் குணமடைந்தாள்.

உண்மையில், அவள் வீட்டிற்குச் சென்று, தன் குழந்தை படுக்கையில் கிடப்பதைக் கண்டாள், பிசாசு போய்விட்டது (மத்தித்யாஹு 15:28; மாற்கு 7:29-30).

முழு சூழ்நிலையும் முதல் நூற்றாண்டு யூத கலாச்சாரத்தின் ஒரு சிறந்த படத்தை நமக்குத் தருகிறது. யூதர்கள் உடன்படிக்கையின் மக்கள் என்ற உண்மையின் வெளிச்சத்தில், அது புரிந்துகொள்ளத்தக்கது. புறஜாதி மக்களுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட வேண்டிய நேரம் இதுவல்ல. ஏனென்றால், விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும் இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவது கடவுளின் வல்லமைதான்: முதலில் யூதருக்கும், பின்னர் புறஜாதியினருக்கும் (ரோமர் 1:16). இந்த நிலைமை, கர்த்தாவைத் தேடும் புறஜாதியினரைக் கையாளும் பாரம்பரிய ரபீக்களின் பார்வையுடன் மிகவும் ஒத்துப்போனது. எந்தவொரு புறஜாதியினரும் இஸ்ரேலுடனும் அவர்களின் கடவுளுடனும் இணைவதற்கான கதவு எப்போதும் திறந்திருந்தாலும், ரபீக்கள் அதை மிகவும் எளிதாக்கவில்லை.

நேர்மையற்ற மதமாற்றம் அல்லது பேகன் கலாச்சார தாக்கங்கள் குறித்த பயத்தில், புறஜாதியினர் தங்கள் உறுதிப்பாட்டை தெளிவாக நிரூபிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. மிகவும் அவநம்பிக்கையான பார்வை, மதமாற்றம் செய்யப்பட்டவர்கள் இஸ்ரேலியர்களுக்கு ஒரு புண் தாங்குவது போல் கடினம் என்று கூறியது (டிராக்டேட் யெவாமோட் 47b). வனாந்தரத்தில் தங்கக் கன்றின் பாவம் கூட எகிப்திய பேகனிசத்திலிருந்து மதம் மாறியவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட வேண்டும் என்று ரபீக்கள் கற்பிக்கிறார்கள் (எக்ஸோடஸ் ரப்பா 42:6).

இந்த சந்தேகங்கள் காரணமாக, ஒரு புறஜாதி தேடுபவர் ஒரு ரபீயை அணுகினால், ரபீ ஆரம்பத்தில் அந்த நபரை நிராகரிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தார் என்பது புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. இங்கே காணப்படும் இந்த விவரக்குறிப்புக்கு மிகவும் சுவாரஸ்யமான இணையாக, “உங்கள் நோக்கம் என்ன” மற்றும் “இன்று இஸ்ரேல் மக்கள் தொடர்ந்து துன்பத்தில் உள்ளனர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா” போன்ற சில முக்கிய கேள்விகள் ஒரு சாத்தியமான மதமாற்றத்திற்கு முன்வைக்கப்பட

வேண்டும் என்று டால்முட் குறிப்பிடுகிறது. “இதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும், ஆனால் எனக்கு அந்தத் தகுதி இல்லை” என்று தேடுபவர் சொன்னால், அந்தத் தேடுபவர் உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, தோராவின் சில கட்டளைகளைக் கற்பிக்க வேண்டும் (டிராக்டேட் யெவாமோட் 47a).

இந்தச் சூழலில், இந்தப் புறஜாதிப் பெண்ணுடன் கிறிஸ்துவின் சந்திப்பு, இஸ்ரவேலின் கடவுளைத் தேடுபவருக்கு முதல் நூற்றாண்டு ரபியின் இயல்பான பதிலை பிரதிபலித்தது. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, கர்த்தர் கானானியப் பெண்ணை மூன்று வெவ்வேறு முறை கடுமையாக நிராகரித்தார் – அதற்குப் பதிலளிக்கவில்லை, பின்னர் அவரது அழைப்பு யூதர்களுக்கு மட்டுமே என்று கூறி, இறுதியாக ஒரு புறஜாதியினருடன் அப்பத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாது என்று கூறினார். இது யேசுவாவின் கிருபையுடன் சேர்ந்து பொதுவாகக் கடைப்பிடிக்கப்படும் பாரம்பரியமாகும், இதன் விளைவாக அந்தப் பெண் ஒரு புதிய சீடராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அவளுடைய மகள் குணமடைந்தாள். விசுவாசத்தால் அவர்கள் மேசியாவில் ஒட்டவைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அனைத்து புறஜாதி விசுவாசிகளுக்கும் இது ஒரு அழகான நினைவூட்டலாக இருக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிந்தைய நாட்களில் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் ஊழியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு பன்னிரண்டு பேர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான பாடமாக இது இருந்தது.

ரபீ சவுல் இன்றும் நமக்குச் சொல்கிறார்: புறஜாதியாராகிய உங்களுக்கு நான் இதைச் சொல்கிறேன்: நானே புறஜாதியாருக்கு அனுப்பப்பட்ட தூதுவன் என்பதால், என் சொந்த மக்களில் சிலரைப் பொறாமைப்பட வைத்து, அவர்களில் சிலரைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையில், என் வேலையின் முக்கியத்துவத்தைத் தெரியப்படுத்துகிறேன்! ஏனென்றால், அவர்கள் இயேசுவை ஒதுக்கித் தள்ளுவது உலகத்திற்கு நல்லிணக்கத்தைக் குறிக்கிறது என்றால், அவர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்வதன் அர்த்தம் என்ன? அது

மரித்தோரிலிருந்து வரும் ஜீவனாக இருக்கும்! இப்போது முதல் பலனாக வழங்கப்படும் ஹல்லா பரிசுத்தமானது என்றால், முழு அப்பமும் பரிசுத்தமானது. வேர் பரிசுத்தமானது என்றால், கிளைகளும் பரிசுத்தமானது. ஆனால் சில கிளைகள் முறிந்து, நீங்கள் – ஒரு காட்டு ஒலிவ – அவற்றில் ஒட்டவைக்கப்பட்டு, ஒலிவ மரத்தின் வளமான வேரில் சம பங்குதாரர்களாகிவிட்டால் (ரோமர் 11:13-17 CJB).